

(สำเนา)
ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ว่าด้วยวินัยนักศึกษา
พ.ศ. 2547

โดยที่เห็นเป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยวินัยนักศึกษา อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา 18 (2) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2531 สภามหาวิทยาลัยจึงตราข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

หมวดที่ 1

บททั่วไป

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. 2547”

ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ให้ใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ภายใต้บังคับข้อ 5 ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. 2516

บรรดาข้อความในข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดที่มีกล่าวไว้ในข้อบังคับนี้ หรือที่ข้อบังคับนี้กล่าวไว้เป็นอย่างอื่น หรือที่ขัดแย้งกับความในข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ 4 ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษาทุกระดับที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

“คณะ” หมายความว่า หน่วยงานทุกหน่วยงานของมหาวิทยาลัยที่มีการจัดการเรียนการสอน

“คณบดี” หมายความว่า หัวหน้าหน่วยงานระดับคณะและให้หมายความรวมถึง หัวหน้าหน่วยงานอื่นที่มีการจัดการเรียนการสอน

“เจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย” หมายความว่า เจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยและให้หมายความรวมถึงพนักงานมหาวิทยาลัย

ข้อ 5 นักศึกษาที่กระทำความผิดวินัยนักศึกษาก่อนวันที่ข้อบังคับนี้บังคับใช้ ถ้ายังไม่ได้รับโทษฐานกระทำความผิดวินัยตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. 2516 หากข้อบังคับใดที่เป็นคุณแก่นักศึกษาดีกว่าให้นำข้อบังคับนั้นมาใช้บังคับ

ข้อ 6 ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

หมวดที่ 2

วินัยนักศึกษา

ข้อ 7 นักศึกษาต้องปฏิบัติตามข้อบังคับ และระเบียบของมหาวิทยาลัยทุกประการ และต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ในกรณีที่คณะมีความจำเป็นตามลักษณะเฉพาะของหลักสูตรการเรียนการสอน ให้คณบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำคณะออกระเบียบ เช่น ระเบียบว่าด้วยการฝึกภาคปฏิบัติ ระเบียบว่าด้วยการฝึกงาน แล้วเสนอให้อธิการบดีพิจารณาอนุมัติ

ข้อ 8 นักศึกษาต้องรักษาความสามัคคีระหว่างกัน เช่น ไม่ก่อเหตุทะเลาะวิวาท หรือทำร้ายร่างกาย ดูหมิ่น แสดงอาการเหยียดหยาม และต้องรักษาไว้ซึ่งความเรียบร้อยและเกียรติของมหาวิทยาลัย

ข้อ 9 นักศึกษาต้องประพฤติตนเป็นสุภาพชน ไม่ประพฤติในสิ่งที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่มหาวิทยาลัยทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

ข้อ 10 นักศึกษาต้องเชื่อฟัง และแสดงความเคารพต่อบรรดาผู้สอนของมหาวิทยาลัยและต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำตักเตือนของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ

ข้อ 11 ในกรณีที่มีเหตุสมควรเมื่อบรรดาผู้สอนหรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยขอตรวจบัตรประจำตัวนักศึกษา นักศึกษาต้องแสดงบัตรประจำตัวนักศึกษา เช่น ในการใช้บริการห้องสมุด หรือห้องปฏิบัติการต่างๆ ในห้องสอบ หรือในมาตรการเพื่อรักษาความปลอดภัยในร่างกายและทรัพย์สิน เป็นต้น

ข้อ 12 นักศึกษาต้องปฏิบัติตามระเบียบการสอบของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด

ระเบียบหรือข้อปฏิบัติว่าด้วยการสอบของคณะที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามระเบียบการสอบของมหาวิทยาลัย ให้ถือเป็นระเบียบของมหาวิทยาลัยด้วย

ข้อ 13 นักศึกษาต้องแต่งกายให้สุภาพเหมาะสมแก่กาลเทศะหรือแต่งเครื่องแบบนักศึกษา เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย และรักษาเกียรติของมหาวิทยาลัย อันได้แก่

13.1 ในงานพิธีและในการสอบไล่หรือการสอบกลางภาคให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

13.2 ในกรณีที่จำเป็นต้องมีเครื่องแบบเฉพาะในห้องทดลองปฏิบัติงาน หรือเครื่องแบบเฉพาะสายวิชาชีพ ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

13.3 ในโอกาสทั่วไปให้นักศึกษาแต่งกายสุภาพ

ข้อ 14 โทษผิดวินัยมี 4 สถาน คือ

14.1 ไล่ออก

14.2 ให้พักการศึกษาหรือพักการเสนอขออนุมัติปริญญา มีกำหนดไม่เกินสองปีการศึกษา

14.3 ทำทัณฑ์บน

14.4 ว่ากล่าวตักเตือน

ข้อ 15 นักศึกษาผู้ใด

15.1 ต้องโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

15.2 เป็นตัวการยุ้งและก่อเหตุรุนแรงร้ายแรงให้เกิดขึ้นในบริเวณมหาวิทยาลัย เว้นแต่การใช้สิทธิโดยชอบด้วยบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ

15.3 กระทำการทุจริต หรือประพฤติมิชอบอันเป็นการเสื่อมเสียร้ายแรงแก่มหาวิทยาลัย ถือว่าเป็นผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงถึงขนาดให้ลงโทษไล่ออก

ข้อ 16 นักศึกษาผู้ใด

16.1 เล่นการพนัน ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เสพยาเสพติดให้โทษหรือเมาสุราอาละวาดในบริเวณมหาวิทยาลัย

16.2 ลักทรัพย์ น้อโกง ปลอมเอกสาร หรือใช้เอกสารปลอมเพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย

16.3 ประพฤติผิดวินัยตามความในข้อ 8 ข้อ 9 ข้อ 15.2 หรือ 15.3 แต่ไม่ร้ายแรงถึงกับลงโทษไล่ออก

ถือว่าเป็นผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ลงโทษพักการศึกษาหรือพักการเสนอขออนุมัติปริญญา มีกำหนดไม่เกินสองปีการศึกษา

ข้อ 17 ผู้ใดกระทำความผิดในการสอบไม่ว่าจะเป็นการสอบไล่ หรือการสอบกลางภาคก็ตาม หรือพยายามกระทำการเช่นนั้น ถ้ากระทำความผิดไม่ร้ายแรงถึงกับไล่ออก ให้ลงโทษพักการศึกษา หรือพักการเสนอขออนุมัติปริญญา มีกำหนดไม่เกินสองปีการศึกษา สุดแต่ความร้ายแรงของการกระทำผิด

โทษทุจริตในการสอบไล่ นอกจากจะถูกลงโทษตามที่ระบุไว้แล้ว ให้ถือว่าสอบไล่ตกในรายวิชาที่ทุจริตในการสอบไล่ นั่นอีกด้วย

ข้อ 18 ผู้ใดกระทำความผิดวินัยในชั้นที่มีได้ระบุไว้ในข้อ 15 ข้อ 16 และข้อ 17 ให้ลงโทษด้วยการให้พักการศึกษา หรือพักการเสนอขออนุมติปริญญาที่มีกำหนดไม่เกินสองปีการศึกษา หรือทำทัณฑ์บน หรือว่ากล่าวตักเตือน ตามควรแก่กรณี

ข้อ 19 ในระหว่างนักศึกษาถูกลงโทษวินัยข้อ 14.2 ข้อ 14.3 หรือข้อ 14.4 มหาวิทยาลัยจะกำหนดให้นักศึกษามารายงานตัว อบรม บำเพ็ญประโยชน์ หรือทำงานให้กับมหาวิทยาลัยควบคู่กับการลงโทษทางวินัยก็ได้

ข้อ 20 เมื่อความปรากฏอันเป็นการประพฤติดวินัย หรือมีการกล่าวหาว่านักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยที่พึงต้องได้รับโทษตามข้อบังคับว่าด้วยวินัยนักศึกษา ให้รองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษาหรือคณบดี แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาการกระทำของนักศึกษาผู้นั้นตามข้อบังคับ ว่าด้วยวินัยนักศึกษา

กรณีการกระทำเข้าลักษณะความผิดในข้อ 17 ให้รองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษาเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

หมวดที่ 3

การสอบสวน

ข้อ 21 ในกรณีที่ข้อเท็จจริงปรากฏโดยแจ้งชัดว่านักศึกษาผู้ใดมีพฤติกรรม หรือกระทำความผิดซึ่งเป็นความผิดเล็กน้อย ให้รองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษาหรือคณบดี หรือผู้ที่รองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษา หรือคณบดีมอบหมายเรียกนักศึกษานักศึกษานักศึกษาผู้ใดมาว่ากล่าวตักเตือนให้ยุติหรือระงับการกระทำ หรือพฤติกรรมที่กระทำนั้นเสียโดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ข้อ 22 การตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ 20 ให้แต่งตั้งจากบรรดาผู้สอน และหรือเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย หรือจะแต่งตั้งผู้อำนวยการหรือบุคคลใดที่เห็นสมควร ประกอบด้วยประธานกรรมการ กรรมการและกรรมการและเลขานุการ ไม่น้อยกว่า 3 คน เป็นคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ 23 ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวน โดยมีชักช้าให้แล้วเสร็จภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้ง

ในกรณีการสอบสวนดำเนินการไม่เสร็จภายในกำหนดเวลา ให้คณะกรรมการเสนอขอขยายเวลาการสอบสวนจากผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการได้ครั้งละไม่เกิน 30 วัน

ข้อ 24 ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจขอพยานหลักฐานที่อยู่ในความครอบครองของบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ 25 นักศึกษาผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย มีสิทธินำพยานหลักฐานต่างๆ ทั้งพยานบุคคล และพยานเอกสารมาเสนอต่อคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณา ก่อนเสร็จสิ้นการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ 26 ภายในบังคับข้อ 23 ให้คณะกรรมการสอบสวนเสนอความเห็นต่อรองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษาเพื่อวินิจฉัยและสั่งลงโทษตามควรแก่ความผิด

ถ้าเป็นความผิดเข้าลักษณะที่จะได้รับโทษตามความในข้อ 14.1 แห่งข้อบังคับนี้ให้รองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษา นำเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาโทษ

หมวดที่ 4

การอุทธรณ์

ข้อ 27 นักศึกษาที่ถูกลงโทษตามข้อบังคับ ว่าด้วยวินัยนักศึกษา ซึ่งไม่เห็นด้วยกับคำสั่งลงโทษหรือมีข้อเท็จจริงเพิ่มเติม อันจะทำให้โทษตามที่ได้รับลดลงหรือเปลี่ยนแปลงไป นักศึกษาผู้นั้นมีสิทธิยื่นคำร้องขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษพร้อมด้วยเหตุผลต่อรองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษา ภายในกำหนด 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งลงโทษ

ในระหว่างอุทธรณ์ให้นักศึกษายังคงได้รับโทษนั้น เว้นแต่กรณีมีเหตุผลพิเศษอันควรได้รับการทูลเกล้าฯ บังคับไว้ก่อน ให้นักศึกษายื่นคำร้องต่อรองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษา โดยแสดงเหตุผลที่ชี้ให้เห็นถึงพฤติการณ์พิเศษว่าเหตุใดจึงสมควรทูลเกล้าฯ บังคับไว้ก่อน ทั้งนี้ การที่ยื่นอุทธรณ์ไม่ถึงเป็นพฤติการณ์พิเศษหากรองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษาพิจารณาอนุญาตให้ทูลเกล้าฯ บังคับไว้ก่อนเพื่อรอผลคำวินิจฉัยชี้ขาดตามข้อ 28

ข้อ 28 ให้อธิการบดีแต่งตั้งบรรดาผู้สอนหรือเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย หรือจะแต่งตั้งผู้อำนวยการหรือบุคคลใดที่เห็นสมควร จำนวนไม่น้อยกว่า 10 คน แต่ไม่เกิน 20 คน เป็นคณะกรรมการอุทธรณ์กลาง

เมื่อได้รับคำร้องขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ยกเว้นโทษตามความในข้อ 14.1 แห่งข้อบังคับนี้ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์ไม่น้อยกว่า 3 คน จากคณะกรรมการอุทธรณ์กลางประกอบด้วย ประธานกรรมการ กรรมการ ตลอดจนกรรมการและเลขานุการ ที่มีได้เป็นกรรมการสอบสวนพิจารณา คำร้องขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษ เสนอให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ข้อ 29 การพิจารณาคำร้องขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้พิจารณาจากคำร้องขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษเอกสาร ถ้อยคำ และพยานหลักฐานในชั้นสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนมาประกอบการพิจารณา

คณะกรรมการอุทธรณ์เห็นว่า เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณาจะทำการสอบสวนพยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้

ข้อ 30 การวินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์ตามข้อ 28 ให้อธิการบดีมีคำสั่งยก ยืน กลับหรือแก้คำสั่งภายในเวลา 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการอุทธรณ์

คำสั่งในวรรคแรกให้กำหนดเวลาเริ่มมีผลของคำสั่งย้อนหลังนับตั้งแต่วันที่ที่มีคำสั่งลงโทษ หรือกำหนดเวลาเริ่มต้นของคำสั่งในลักษณะอื่นใดตามที่เห็นสมควร

คำวินิจฉัยคำร้องขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษของอธิการบดีให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ 31 กรณีอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออก ให้เสนอคำร้องขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อสภามหาวิทยาลัยและคำวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัยให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2547

(ลงนาม) พันธ สิมะเสถียร
(นายพันธ สิมะเสถียร)
นายกสภามหาวิทยาลัย